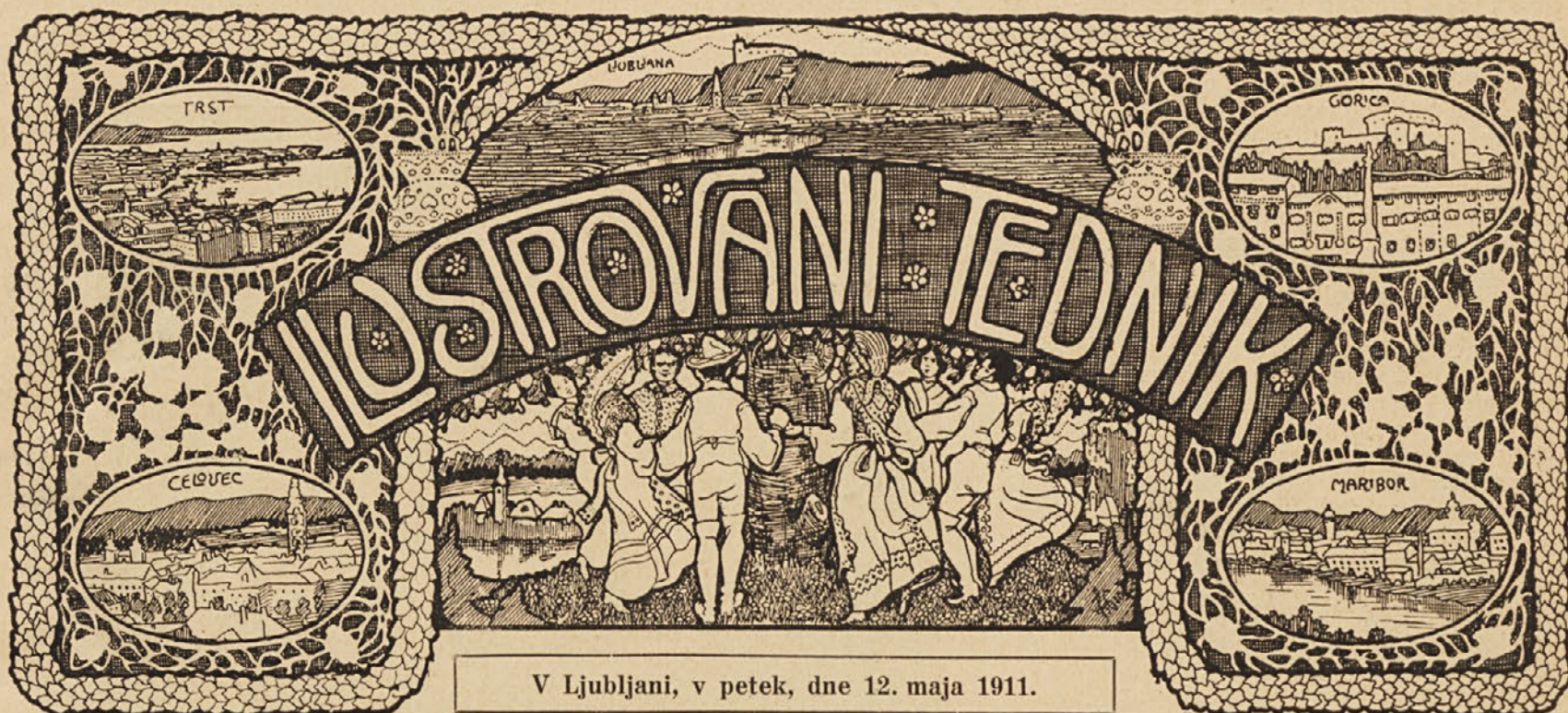

V Ljubljani, v petek, dne 12. maja 1911.

Naročnina za Avstroogersko: 1/4 leta K 1:80 1/2 leta K 3:50 celo leto K 7— za inozemstvo: " " 2:30 " " 4:50 " " 9—		Redakcija in administracija: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 8. Telefon (začasno) 118. Naročnina za Ameriko znaša celoletno 12 K.		Oglasnina za petitno vrsto enkrat 15 vin. — Pri večkratnih objavah primeren popust.	
Leto I.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Na naročila brez denarja se ne ozira.	Posamezna številka 14 vinarjev.	Štev. 12.	

Novi slovanski ples „Slovanska zveza“.

Avtorja in plesalci.

Klavirski virtuoz Anton Trošt. Prva javna nogometna tekma v Ljubljani. Slovenski Sokoli na mednarodni tekmi v Turinu. Josip Jurčič. Velika tatvina v Omarjevi mošeji.

Plesalci in avtorja plesa „Slovanske zveze“, prvič plesanim na III. plesu šentjakobske mladine v Nar. domu v Trstu. Med zastopniki tržaških narodnih društev, spadajočih pod šentjakobski okraj, se je pred tremi leti porodila srečna misel, prirediti redno vsako leto v pustni sezoni v Nar. domu ples, katerega čisti dobiček pripada v kulturne namene. Da se bode ta prireditev med tržaškim občinstvom čimveč priljubila in udomačila, preskrbuje odbor različna iznenadenja in očaranja. Na lanskem plesu je plesalo 16 parov pod vodstvom vseobče priznanega plesovodje tržčana gosp. Josipa Bizjaka v narodnih nošah „Kolo“, katero je zbudilo vseobče zanimanje. Zanimanje občinstva za slične ples je dalo g. Bizjaku vspodbudo, da se je lotil letos novega plesa „Slovanska zveza“.

Namen gospoda Bizjaka je bil v prvi vrsti seznaniti tržaško občinstvo z glavnimi plesi posameznih slovanskih narodov. Med njim pa so uvrščeni srečni motivi, ki jih je izbral g. Bizjak sam. „Slovanska zveza“ je sestavljena iz šestih različnih figur, katere se razvijajo neprisljeno in dajejo plesu precej enotnosti. Krona celega plesa pa je finale. Konec se preliva v krasno alegorijo: plesalci in plesalke se uvrstijo v osemoglatno zvezdo in pozdravljajo ob zvokih narodne himne „Hej Slovani“ in raznobarvni svetlobi iz posebnega reflektorja idealno kraljico slovanske vzajemnosti v sredi zvezde na posebnem prestolu.

Ples je bil sicer prvič plesan, a eksaktno izvršen, in ljudstvo je prirejalo burne ovacije plesalcem in avtorju.

Duhu plesa so odgovarjale tudi narodne noše izvajalcev in posebno slovenske, med njimi tudi okoličanska. G. Bizjak je lahko z uspehom zadovoljen; služi naj ta uspeh mlademu talentu v bodrilo za nadaljno delovanje.

Plesu je priskrbel profesor g. Vasilij Mirk primerno glasbo z narodnimi in po narodnih motivih zloženimi točkami. Ples je navzočemu občinstvu tako ugajal, da se ga je moralo na splošno zahtevo ponoviti. Na takem uspehu gg. avtorjema iskreno čestitamo.

Prijateljica Josipa Jurčiča gđa. Bavdekova (ta slika je bila last pisatelja 1878).

Josip Jurčič. (1844—1881.) Leto 1844. je dalo Slovencem dvoje slavnih mož: pesnika Simona Gregorčiča in pisatelja Josipa Jurčiča.

Josip Jurčič se je rodil na Muljavi pri Zatičini, v preprosti kmečki hiši. S pomočjo svojega strica je prišel v ljubljanske šole, kjer je kmalu pokazal svoj pisateljski talent.

Rojstna hiša Josipa Jurčiča.

Že v četrti šoli je pisal za Novice: Noč med slovanskimi polharji in druge iz preprostega naroda zajete stvari. Ko je bil v osmi šoli, je izdala Mohorjeva družba njegovo povest: Jurij Kozjak. Jurčič je odšel na Dunaj v šole, kjer je živel v veliki bedi. L. 1866. je izšel njegov najboljši roman: Deseti brat. Od te dobe se je popolnoma posvetil pisateljevanju. L. 1868. je ustanovil s prijateljem Tomšičem list „Slovenski narod“, kateremu je ostal urednik do smrti. Jurčič je sodeloval pri vseh tedanjih literarnih podjetjih in je s svojimi prijatelji (Stritar, Levstik, Krsnik, Gregorčič) postavil temelj novi slovanski literaturi. Z njimi je leta 1881. ustanovil list „Ljubljanski Zvon“, ki je združil okolo sebe vse mlade moči.

Toda beda mladih dni se je maščevala. Lotila se ga je bolezen, ki ji ni bilo zdravlila. Dne 3. maja l. 1881. je umrl v hiši na Kongresnem trgu št. 2. Nekaj njegovih del je ostalo nedovršenih, ker je umrl v najlepših letih. Slovensko slovstvo je v njem izgubilo najboljšo moč, bil je naš prvi in najboljši romanopisec.

Gđa. Helena Bavdekova je iz dobroznane narodne rodovine. V Bavdekovi hiši so se pogosto shajali slovanski literatje: poleg Jurčiča, Levstika in drugi Jurčičevi prijatelji. Gđa. Bavdekova še danes zvesto in marljivo deluje v smislu takratnih narodnih idealov in je prav posebno agilna v šentpeterski podružnici „Družbe sv. Cirila in Metoda“.

V spomin na trideseto obletnico Jurčičeve smrti prinaša Tednik njegovo sliko in sliko njegove rojstne hiše na Muljavi ter sliko njegove prijateljice še sedaj živeče gđe. Helene Bavdekove. Ta slika je napravljena po fotografiji iz leta 1878, ki je bila nekdanj last J. Jurčiča samega.

Slovenski Sokoli na mednarodni tekmi v Turinu. V dobrem spominu nam je še vsem lepa zmaga, ki jo je slovensko Sokolstvo izvajalo na mednarodni tekmi v Luksemburgu. Po tem lepem in častnem

uspehu je bilo čisto jasno, da se slovensko Sokolstvo udeleži tudi letošnje mednarodne tekme, ki se vrši povodom jubilejnih italijanskih slavnosti v Turinu. Slovensko So-

kolstvo je odposlalo tja svoje najboljše zastopnike. Slovenska Sokolska vrsta sestoji iz 6 najizbornejših telovadcev in 1 namestnika, načeljuje ji pa načelnik dr. Murnik. Pretekli teden se je ta vrsta producirala z nekaterimi tekmovalnimi vajami pred ljub-

Josip Jurčič.

ljanskim občinstvom v ljubljanskem „Narodnem domu“. Producirala se je tako izborna, da z opravičenjem upamo na lep uspeh v Turinu, če ne pride vmes kaka neprilika, ki je ni mogoče videti vnaprej. Ko bodo imeli naši bralci te vrstice v rokah, bo boj že dobojevan, in upamo, da bomo lahko v prihodnji številki poročali o lepih uspehih.

Danes prinašamo sliko slovanskih tekmovalcev, obenem pa opozarjamo naše bralce na originalne slike iz Turina, ki jih

Gdč. Bavdekova v narodni noši kot Dolenjka.

prinesemo v prihodnjih številkah.

Slovenskim tekmovalcem pa, ki so nas šli zastopati na boj v Turinu dne 13. maja, kličemo krepak „Na zdar!“

Klavirski virtuoz Anton Trost. Na zadnjem koncertu „Glasbene Matice“ v sredo 10. t. m. je samostojno nastopil v dveh koncertnih točkah mladi klavirski virtuoz Anton Trost, ki je zbujal s svojo igro že v onih dobah, ko se je šolal na šoli „Glasbene Matice“ povsod opravičeno pozornost. Po dovršeni šoli „Glasb. Matice“ se je podal na c. kr. akademijo na Dunaj, da tam dovrši svojo glasbeno izobrazbo in se docela posveti glasbi kot strokovnjak. Gojenec akademije je komaj dve leti, pa si je že pridobil visoko vsestransko izobrazbo, kar je pokazalo njegovo izvajanje

nem odličnem bivšem gojencu. Poročilo o vrlo uspelem koncertu priobčimo prihodnjič in tudi sliki gdč. Boletove in g. L. Kovača.

Prva javna nogometna tekma v Ljubljani. Šport smo Slovenci doslej precej zanemarjali. Drugi narodi goje že dobrih deset let nogometno igro, o kateri se je doslej pri nas slišalo malo ali pa nič. V

prav nedolžne telesne vaje. To ne pomišljajo, da je drugih bolj pametnih in koristnih telesnih vaj dovolj: telovadba sama na sebi, razni športi (nogomet, plavanje, veslanje, turistika itd.) in drugo, tako da bi se streljanje čisto lahko pogrešalo. In poleg tega je cela stvar še v vojaških, mesto (kakor bi se spodobilo) v šolskih rokah. — Srednješolska profesorska društva so na več krajih glasno in odločno protestirala proti pouku

Nogometna tekma v Ljubljani.

(Bele hlače in zvezda Ljubljansko moštvo, črne hlače Tržaško moštvo.)

zadnjem času se je jelo v tem oziru obračati na bolje. Srednješolsko dijaštvo je tisto, ki se je predvsem začelo zanimati za ta lepi šport. In tako smo dočakali v nedeljo 7. t. m. prvo javno nogometno tekmo med ljubljanskim in tržaškim nogometnim srednješolskim moštvom.

Zanimanje za tekmo je bilo med ljubljanskim občinstvom nepričakovano veliko; gledat jo je prišlo do 3000 ljudi. Uspeh tekme je — 2:2 — je pokazal, da sta si obe moštvi precej enaki. Tržačani so igrali bolj temperamentno, Ljubljanci pa bolj elegantno in premišljeno.

Upamo, da bodo ostale nogometne tekme odslej trajno na dnevnem redu ljubljanskih prireditelj. Naši dve sliki kažeta prizor s tekme in skupino ljubljanskega in tržaškega moštva.

Pouk v streljanju na naših srednjih šolah. Naše srednje šole in srednješolska mladina visokim gospodom na Dunaju niso bili dovolj patriotični. In prav posebno za militarizem ni bilo opaziti nobenega na-

v streljanju na srednjih šolah, a seveda zaman.

Velika tatvina v Omarjevi mošeji. V Jeruzalemu so veliki nemiri zaradi tatvine, ki se je dogodila v Omarjevi mošeji. Ta mošeja stoji na mestu starega Salomonovega templja in hrani veliko znamenitih relikvij. V mošeji so zadnjič neki Angleži izkopavali, pri tem pa so delavci ukradli iz mošeje več relikvij. Vsled tega so nastali v Jeruzalemu veliki nemiri, kajti Omarjeva mošeja je Mohamedancem svet kraj.

Klavirski virtuoz Anton Trost.

Tekmovalna vrsta „Slovenske Sokolske Zveze“ za mednarodno tekmo v Turinu.
Metanje krogle (10 kg, v daljavo 9 m).

Beethovnovega 3. klavirskega koncerta in Mendelssohnove skladbe „Svatbena koračnica in raj vil“. Mlademu umetniku prav iskreno čestitamo na krasnem uspehu, ki jamči za sijajno umetniško prihodnost, čestitamo pa tudi „Glasbeni Matici“ na nje-

vdušenja. Temu je bilo treba odpomoči, pa na tak način, ki bi ne izdajal na prvi pogled pravega namena. In uvedli so v srednje šole — streljanje. Marsikak naivnež se je in se še bo našel, ki bo streljanje zagovarjal, češ, to ni nič drugega, nego

Prirastek prebivalstva v raznih evropskih državah v preteklem stoletju (1811—1911). Prirastek prebivalstva je bil v zadnjih 100 letih v raznih državah različen. Največji je bil na Ruskem in Angleškem, velik je bil tudi na Nemškem in v Avstriji. Na Španskem pa so nazadovali.

Top za napadanje zrakoplovov. Z izpopolnitvijo zrakoplovov in z njih uporabo v vojski je bilo treba seveda tudi misliti na to, kako bi se vojaki branili teh nevarnih sovražnikov v zraku. In iznašli so top za napadanje zrakoplovov, ki ga kaže naša slika. Top je postavljen na močnem

Nogometna tekma v Ljubljani.

avtomobilu in dobro zavarovan. Vozi lahko tako hitro, da zasleduje sovražni zrakoplov.

Za kratek čas.

Iz šole. „Ata, jaz edini sem znal danes v šoli.“ — „No, kaj so te pa vprašali gospod učitelj?“ — „Kdo je ubil šipo na šolskem oknu.“

Lepa zgodovina. „Ti bi moral naprositi kakega učenjaka, da sestavi zgodovino tvojega in mojega rodu,“ je dejala soproga možu, ki je bil povzdignjen v baronski stan.

„Sem že storil,“ je odgovoril mož, „a gosp. profesor je odkril lepe reči.“ — „In koliko si mu plačal?“ — „2000 K za to, da bo — molčal.“

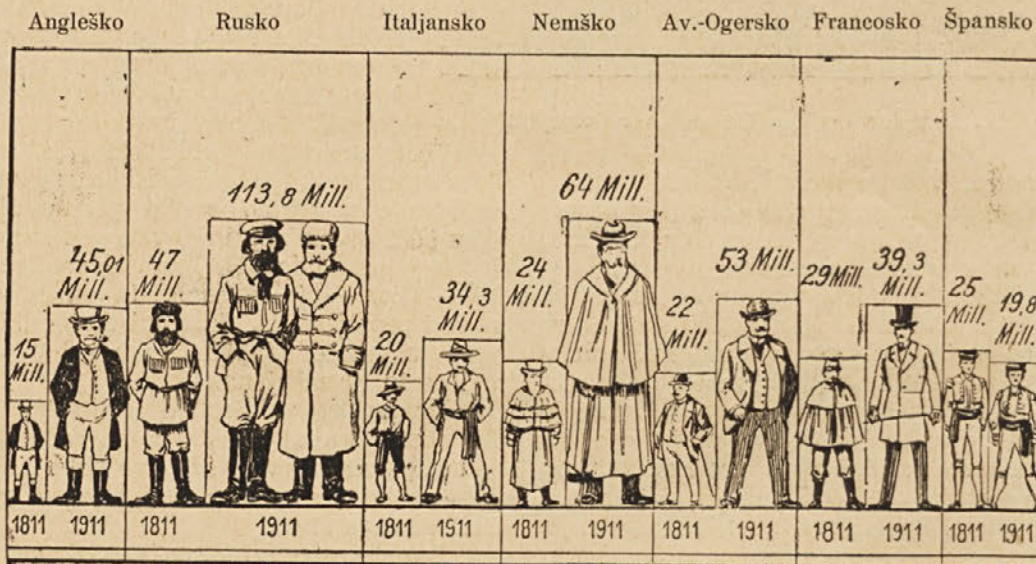
Res je. Tujec: „Povejte mi, prosim, ali je v vašem kraju kaka znamenitost, ali je rojen tukaj kak velik mož?“ — Starec: „Ne, dragi gospod, kar se jaz spominjam, narodili so se pri nas vedno le mali otroci.“

Pri vedeževalki. „Neka gospa s črnimi očmi in lasmi vam je nevarna, a neki eleganten gospod...“ Gospa, kateri prorokuje vedeževalka: „A kaj to, to me ne zanima! Zvedela bi le rada, če bodo dame začele splošno nositi krilne hlače ali ne.“

Drobiž.

Volja in dejanje. (Psihologična analiza.) Spisal dr. K. Ozvald. Mrzlična nemirnost, blaziranost in degeneracija so znaki sedanje dobe. „Imamo smisel za vse mogoče, a moči nimamo za nobeno stvar!“ — „Edin pravi lek za vseobčo bolezen naše dobe vsebuje recept: Krepka, silna volja!“ In jako zanimivo razpravo o tem receptu nam po-

daje pisatelj v tej brošurici, ki stane le 60 h. Dasi je v razpravi jako mnogo (po našem mnenju preveč) tujih izrazov in celo citatov, ki jih marsikateri čitatelj ne bo razumel, bo vendar s pridom prečital knjižico vsak, ki se zanima za znanstvene razprave. Drugi narodi že imajo kar cele knjižnice spisov o volji in njeni vzgoji, Slovenci pa nimamo o tej velevažni stroki nič, in vendar je tudi nam treba poleg vzgoje srca in duha tudi vzgoje volje. Veliko zaslugo za naš narodni napredek bi si pridobil, kdor bi spisal poljudno knjigo, kakor so n. pr. Dubois:

Prirastek prebivalstva v raznih evropskih državah v preteklem stoletju (1811—1911).

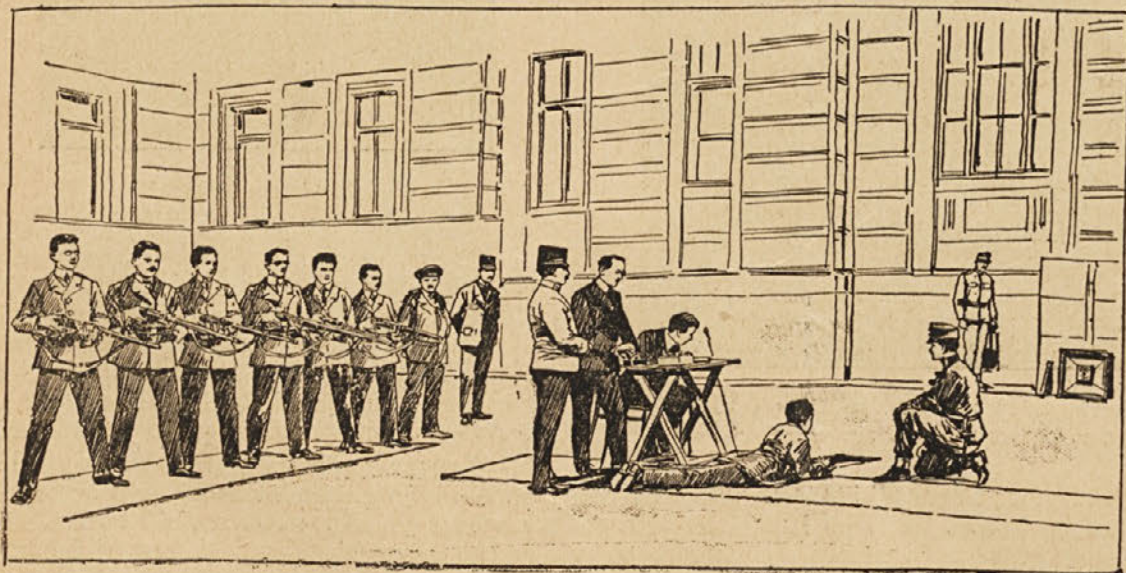
„Selbsterziehung“, „Wille und Erfolg“ i. dr. ali vsaj podal dobro prestavo, zakaj slabičev, ljudi z mehko voljo, ki sami ne vedo, kaj hočejo, ne rabimo, treba nam je ljudi s krepko silno voljo, ki nikakor ni prirojena, temveč se da in mora vzgojiti, kakor vse druge lastnosti.

črno oblečen gospod, mu pokaže svojo vizitko, s katero se izkaže, da je tajni policaj ter zarohni nad prestrašenim beračem, da se naj odstrani, ker ga bo sicer aretiral. Mimo-idoči postojte, berač pa tajnemu policistu milo potoži o strašni bedi, ki tare doma beračevo ženo in otroke. To omehča celo trdosrčnega policista tako, da dá beraču dar, zamrmra: „Ubogi vrag“ ter odide. — Občinstvo veselo pozdravlja blagi čin policista in ljudje tekmujejo, kdo bo dal „ubogemu vragu“ več. Tako dobi berač kmalu poln klobuk drobiža ter odide v stransko ulico, kjer se snideta s „tajnim policistom“, da si razdelita darove. Potem pa na drugem koncu mesta uprizorita enako igro.

Kako starost dosežejo goske? V Westmorlandu pri Ganasidu na Angleškem je goska, ki je že 40 let stara in na Škotskem je nekdo po nesreči ubil gosaka, ki je bil 80 let star.

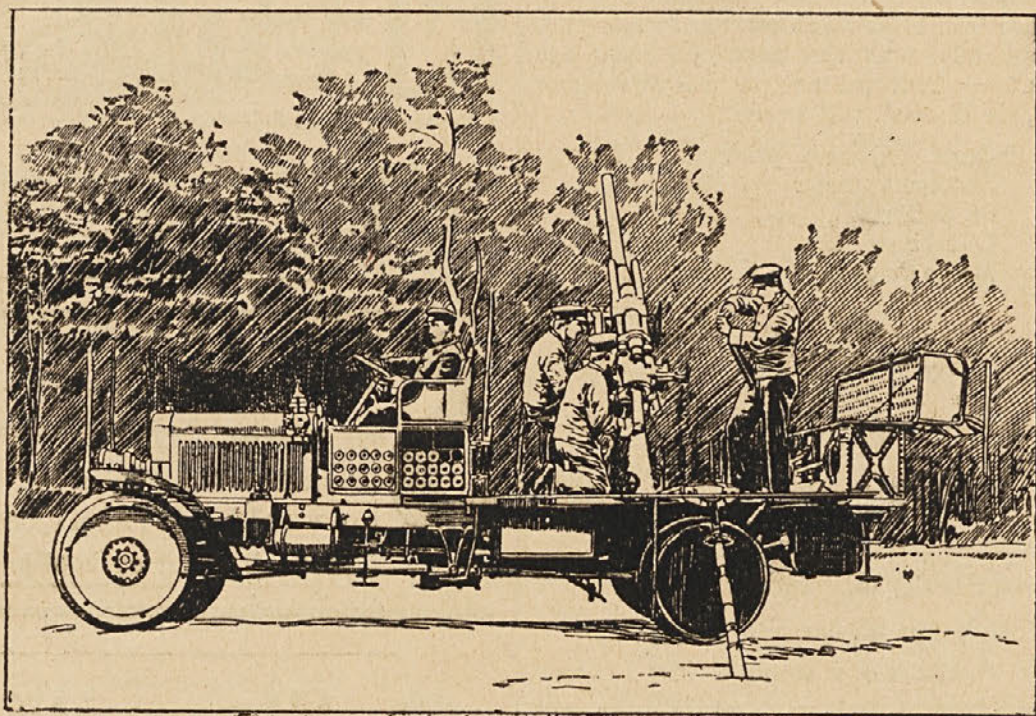
Kateri narod ima največ otrok? Francoska obitelj obstoji povprečno le iz treh oseb (oče, mati in en otrok), angleška obitelj iz štirih oseb, nemška iz pet oseb, ruska (in vobče slovanska) obitelj iz šest oseb.

Statistika obitelj. Na Francoskem je vsega skupaj 11,315.000 obitelj. Med temi je 1,804.710 zakonskih parov, ki nimajo nič otrok in 2,966.171 obitelj, ki imajo le po enega otroka. Obitelj, ki bi imeli več kot po dva otroke, je razmeroma jako malo. Le

Strelne vaje na srednjih šolah.

Cementne cevi na stroj ali na roko izdelav, za tisk, cementna opaka za umiknike itd. Zaloga cementa in stavbnega materiala.

Top za napadanje zrakoplovov.

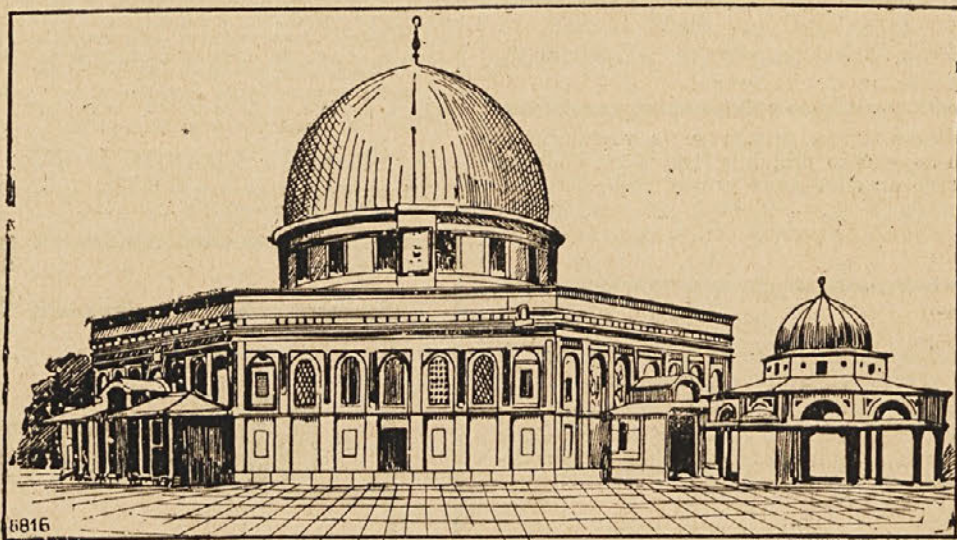
566.768 obitelj je, ki imajo po pet otrok; 182.998 obitelj s šestimi ali sedmimi otroci, 111.437 s 13, 249 s 15 in 89 obitelj s 17 otroki.

Tri velike dedščine. Grof de Moy v Parizu in gospodična Mina Gilb iz Brooklina sta se oženila iz ljubezni, in sicer zoper voljo svojih staršev. Sčasoma so se pa starši omehčali in grofica je dobila v teku zadnjih šestih let kar tri velike dedščine. Prvo po svojem očetu, ki ji je zapustil velikansko premoženje, drugo po svojem dedecu in sedaj je dobila zopet veliko dedščino po svojem stricu. V začetku njunega zakona se jima je hudo godilo in pretrpeti sta morala marsikatero bridko uro. Ko sta dobila prvo dedščino, sta si najela elegantno palačo; po drugi dedščini sta si postavila lastno palačo in sedaj po tretji dedščini si bodeta knežje uredila svoj dom.

Razpis nagrade. V 8. šteč. „Slov. Ilustr. Tednika“ smo razpisali sledeče: Iz otroških ust se sliši pogosto marsikak dober dovtip, ker otroci marsikaj po svoje povedo, ker tudi mislijo — po svoje. Ko bi kdo te otroške dovtype zbral, bi dobil cele knjige najboljšega humorja. Prosimo p. n. naročnike naj zabeležijo dovtype, ki so jih slišali od otrok, ter nam naj te dovtype, ki pa še ne smejo biti nikjer objavljeni, vpošljejo do 10. majnika t. l. Poseben odbor bo izbral izmed vposlanih dovtipov 50 najboljših, ki jih bomo potem priobčili. Izmed priobčenih se bo izbralo pet najboljših, za katere bomo izplačali vpošiljateljem nagrado za vsakega po 5 K. Opomnimo še enkrat, da morajo biti dovtipi originalni, to je, še ne priobčeni ne v slovenskem in ne v kakem drugem jeziku in da morajo biti vpošiljatelj naročniki „Slov. Ilustr. Tednika“. Kdor hoče dobiti torej nagrado 5 K, naj se naroči na naš list in naj vpošlje vsaj četrtletno naročnino, ki znaša le 1.80 K.

Do danes 10. majnika nam je došlo le 34 takih dovtipov in torej podaljšamo rok za vpošiljatev dovtipov iz otroških ust do 10. junija t. l. ter prosimo, da bi cenjeni naročniki blagovolili vposlati primerne dovtype.

Stotisoč otrok kraljevi gosti. Letos bodo v Londonu posebne svečanosti ob kronanju

Omarjeva mošeja.

kralja Jurija in ob tej priliki hoče kralj pogostiti stotisoč otrok. Dne 30. junija t. l. se zbero otroci v „kristalni palači“, kjer bodo gostje kralja in kraljice angleške. Neštevilni gostilničarji in celo lord-major tvorijo poseben odbor, ki ima vse pripraviti in urediti, da se bodo otroci res kraljevo pogostili. In če se po pripravah sodi, bo pogoščenje otrok res izredno velikanska svečanost.

Vdove naj se ne omože zopet. V severni Ameriki v Jersej City je umrl bogataš A. Kat-

vajah. Od začetka se globoko vdihava le po pet ali šestkrat na dan in potem se vsak dan večkrat globoko vdihava. Globoko vdihavati bi naj vadili že otroke. Če si z njimi v svežem zraku, opomni jih, naj globoko vdihajo parkrat in če jih redno opominjaš dan zadnevom k temu, jih navadiš na to, da bodo tudi sami to vršili. Uspehi ne bodo izostali. Postali bodo rdečelični, čili in krepki in kar je velevažno — utrjeni napram vremenskim izpremembam in raznim boleznim.

„Slovenski Ilustrovani Tednik“ se je udomačil in priljubil po vseh slovenskih krajih. Zanimanja zanj je povsod veliko. Razširjen je po zasebnih hišah, čitalnicah in bralnih društvih, po gostilnah, kavarnah, brivnicah, čakalnicah itd., kjer ga prebira tisoče in tisoče ljudi. Ker list s slikami vsakdo vzame rad v roke, je tudi inseriranje v „Slovenskem Ilustrovanem Tedniku“ jako uspešno, gotovo bolj nego v političkih listih, ki ga večinoma čitajo le pristaši dotične stranke. „Slovenski Ilustrovani Tednik“ pa je nepolitiški in nestrankarski list, ki ga rad in z zanimanjem čita vsakdo, in zaradi zanimivosti da tudi sosedom ali znancem. Tako roma vsaka številka „Slovenskega Ilustrovanega Tednika“ ves teden iz roke v roko po vseh slovenskih krajih in ga čita gotovo 100.000 bralcev.

Spiro tega vljudno vabimo trgovce in obrtnike, kupce in prodajalce, službodajalce in službojemalce in sploh vse, ki žele inserirati, da blagovolijo inserirati v „Slovenskem Ilustrovanem Tedniku“. Stroški za to prinese stoteren sad.

Naslov: „Slovenski Ilustrovani Tednik“ v Ljubljani.

SLOV. ILUSTROVANI TEDNIK

je edini slovenski list te vrste.

Čitajte ga in širite! Naročajte ga in oglasujte v njem!

Kranjska betonska tovarna

TRIPUČ & KOMP. Ljubljana

Pisarna, delavnice in skladišča na Tržaški cesti. Telefon šteč. 296.

Stopnjice, balkoni, ograje, stavbeni okraski, spomeniki, korita, betonski votli zidaki, pokrivane plošče, klanali itd. Edino zastopstvo „Društva“ za Kranjsko.

Najdragocenejšo kuhinjo na svetu ima perzijski šah. Samo zlato, kar ga je v tej kuhinji je vredno 20 milijonov kron, kajti vse posode, v katerih se kuha, so znotraj pozlačene. Sklede in krožniki so pa iz samega zlata, takisto tudi noži, vilice in žlice ter so vdelani v nje tudi dragoceni kamni in biseri. Noži in vilice, ki jih rabijo kuharji, so iz čistega srebra in srebrne so tudi vse posode, v katerih se pripravljajo mrzla jedila. Lonci, ki jih postavljajo k ognju, so tudi od zunaj pozlačeni.

Jako dragoceno kuhinjo ima tudi španski kraljevi dvor, zakaj samo lonci, v katerih se kuhajo jedila za kralja in kraljico, so vredni 300.000 kron. Kuhinjska posoda za kraljeve otroke je pa vredna nad 240.000 kron, zakaj tudi v tej kuhinji so pozlačeni vsi lonci, v katerih se kuha, da bi si kraljiči in kraljičine s slabimi jedili ne pokvarili želodca in zdravja.

Jubilej. Nekdaj je marsikateri posel obhajal jubilej 50letne službe pri eneminstem gospodarju, dandanes pa posli obhajajo tudi jubileje — namreč jubilej petdesetega gospodarja, zakaj edina stalnost modernih poslov je menjavanje služb.

Brez moža ne ostane pri Mohamedancih nobeno dekle, zakaj neomogućena ženska nima pri njih nikakih pravic, niti na božjo pot v Meko ne sme. Tudi pri divjih narodih ni starih devic, zakaj popolnoma izključeno je, da bi dekleta ne dobila moža.

Kolinska kavna primes se je v slovenskih rodbinah že splošno priljubila, kar ni nič čudnega — saj je ta domača kavna primes najboljše med vsemi in zasluži, da se udomači tudi tam, kjer je morda doslej še ne poznajo. Mi jo prav toplo priporočamo!

Pozor!

Pozor!

Upravništvo „Slov. Ilustrovanega Tednika“ je izdalo naslednje razglednice:

Slov. narodne noše: Dekle iz gor. Savske doline; Kmetka gostija iz gor. Savske doline; Dekle z Dolenjskega (Jurčičeva prijateljice gđc. Bavdekove).

Slov. skladatelj Viktor Parma.

Slov. 11 letna skladateljica Fanika Brandl v Mariboru.

V znamenju križa: Rimski prefekt Markus prosi kristjano Mercio ljubezni; Nero obsodi kristjane na smrt; Kristjane pomečejo levom.

Aleš iz Razora.

Slovenski narodni mučenik Arnošt Windischer kot Sokol; kot telovadec; Blagoslovljenje hrste; Sprevod.

Ljubljanske občinske volitve 1. 1911: Nune popoldan na volišču; Nune popoldan na volišču; Nune usmiljenke na volišču; Zandarmerija razganja demonstrante.

Josip Jurčič: Josip Jurčič; Rojstna hiša Josipa Jurčiča; Historična slika prijateljice Jurčičeve gđc. Bavdekove.

Nogometna tekma v Ljubljani 1911.

Razglednice so posnete po slikah, ki jih je priobčil „Slov. Ilustrovani Tednik“ ter so bolj izrazite lepše kot pa v listu, ker so natisnjene na trdem finem, gladkem papirju za umetni tisk (Kunst-druckpapier). Cena za komad 8 v s poštino vred. Manj kot 10 razglednic se ne pošlje. Denar je uposlati vnaprej (tudi v znamkah). Preprodajalci določijo popust. Naročniki „Slov. Ilustrov. Tednika“ dobe razglednice po znižani ceni 4 v komad franko in imo vsak pravico letno do 200 razglednic po znižani ceni.

Čas je zlato. Ta izrek posebno uvažujejo v Ameriki, kjer jim je vsaka minuta dragocena. Neki trgovec ima v svoji pisarni velik lepak s sledečim besedilom:

„Prečital sem svoje časopise.

Vem kakšno bo vreme.

Tukaj sem zato, da delam.“

„Ta lepak“, je dejal trgovec, „mi prihrani vsak dan najmanj eno uro časa. Ker me v trgovskih zadevah obiskuje mnogo ljudi, nimam časa, da bi se pogovarjal z njimi o nepotrebnih rečeh. Če pa le kateri začne o tem in onem, opozorim ga na lepak in tedaj ve, da vem novice, ker sem prečital časopise, da tudi nisem več radoveden, kako bo vreme,

ker že namreč vem to iz poročil. Obiskovalci uvažujejo, da sem tu, da delam ter se omeje v pogovorih le na važne stvarne reči in tako si prihranim vsak dan najmanj po eno uro časa.“ — Tudi pri nas bi marsikje dobro bilo, da bi viseli taki lepaki.

Dolgotrajni predorovi v Evropi:

Simplon predor 19.803 m

St. Gotthard „ 14.920 „

Lötschberg „ 14.538 „

Monte Cenis „ 12.333 „

Arberški „ 10.250 „

predor v Turah 8.850 „

„ v Karavankah 7.976 „

„ na Semeringu 1.430 „

Predor v Karavankah pri Jesenicah ni torej največji, kot marsikdo misli, temveč je šest drugih, ki so večji in še celo mnogo daljši od njega.

Veliko presenečenje!

V življenju nikdar več take prilike!

600 kosov samo K 4.20

Krasna pozlačena precizijska ura na sidro z verižico, točno idoča, za kar se 3 leta jamči, 1 moderna svilnata kravata za gospode; 3 kosil najfin. žepnih robcev; 1 krasen prstan za gospode z imit. dragim kamnom; 1 krasna dam. garnitura nakitja, obstoječa iz prelepega kolierja iz orient. biserov, mod. damsko nakitje s patent zapono, 2 elegantni zapestnici, 1 par uhanov s patent ključicami, 1 krasno žepno toaletno zrcalo, 1 usnjata denarnica; 1 par gumbov za manšete, 3 stop. double-zlato s patent zapono; 1 velelepe album za razglednice, najlepši razgledi vsega sveta; 3 šaljivi predmeti, veliko zabave za mlado in staro; 1 zelo praktičen spisovnik za ljub. pisma za gospode in dame; 20 korespondenčnih predmetov in še 500 drugih koristnih predmetov, ki so v hiši neizogibni. — Vse skupaj z uro, ki je sama vredna tega denarja, velja samo K 4.20. Pošljite po povzetju ali pa če se denar naprej pošlje dunajska centralna razpošiljalna hiša

P. LUST, KRAKOV št. 575.

NB. Pri naročitvi 2 zavojev se priloži prima angleška brilev. — Za neugajajoče denar nazaj.

NESTLÉ-JEVA

moka za otroke

Popolna hrana za dojenčke, otroke in bolnike na želodcu.

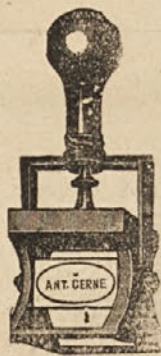
Vsebuje pravo planinsko mleko. Škatlja K 1.80 v vsaki lekarni in drogeriji.

Solnčniki

in dežniki

radi velikanske zaloge po vsaki poljubni ceni.

JOS. VIDMAR, Pred škofijo 19.

Stampilije

vseh vrst za urade, društva, trgovce itd.

ANTON ČERNE

graver in izdelovatelj kavčukovih štampilij

Ljubljana, Stari trg 20

Ceniki franko.

Mestna hranilnica Ljubljanska v Ljubljani

največji, najvarnejši slovenski denarni zavod.

Denarnega prometa do konca l. 1910 nad 364 mil. kron
vloženega denarja nad 144 mil. kron
zdaj obstoječe vloge znašajo nad 40 mil. kron
rezervni zaklad 1 mil. 200 tisoč kron

Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov, vloge obrestuje po $4\frac{1}{4}\%$

Vpeljane ima domače hranilnike in kreditno društvo.

Posoja na zemljišča po 5% obresti in najmanj $1\frac{1}{2}\%$ amortizacije dolga. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Oldřich S. Kóstelecký:

Humoreske.Iz češčine prevel Stanko Svetina.
(Konec.)

„Prosim: po čegavi krivdi?“

„Po moji morda?“

„Ali po moji? Glej, kakšen si.“

„Eh, torej po moji!“

Hugon je odprl vrata in je zaklical:
„Rezika.“

Rezika je prišla.

„Karol naj izpreže — ne pojdemo nikamor!“

„Iz—pre—?“

„Tristo vragov! Ne odgovarjajte mi! Karol naj izpreže, pravim — ne pojdemo nikamor!“

„Prosim.“

Rezika je zginila, gospod soprog je zgrabil časopis, sedel trdo na divan, razložil si časopisovo plahto pred nos in je „bral“.

Mlada gospa je nekaj časa premišljevala, potem pa je stopila h gospodu soprogu in je rekla nekoliko pikro:

„Ko se ti bo utrgalo srce, dragi Hugon, ti ga bom tu di jako rada pobrala.“

Dragi Hugon je jezno — mrsk! — obrnil list časopisa, čudno, da ga ni raztrgal.

„Čemu kljubuješ, Hugon?“

Hugon je sedaj jezno — mrsk! mrsk! — obrnil že dva lista časopisa obenem.

„Ali se ti ne zdi, dragi Hugon, da imaš v telesu namesto srca — kočijo?“

Sedaj je Hugon — mrsk! mrsk! — obrnil dva lista časopisa zopet nazaj, čudno, da niso letele treske od njih.

„Ah, kako sem ti hvaležna, Hugon, da nisem jaz ta časopis. Naj bo. Delaj torej, kar se ti ljubi — rekel si mi prej — jaz bom tudi delala, kar se mi bo ljubilo.“

In ljuba, milostljiva gospa je stopila k divanu, sedla je na stol, kakor se spodobi in sedaj je zaigrala zopet ona: kaj veseli bi ne peli.

To je gospoda soproga gotovo jako razveselilo. Vrgel je proč časopis, vstal je, odprl vrata in zaklical:

„Rezika!“

Rezika je prišla.

„Karol naj zapreže kočijo!“

„Koči—?“

„Ali ste gluhi?! Kočijo!“

„Prosim.“

Glava je izginila. Kaj veseli bi ne peli je naenkrat utihnilo, in Hugon je rekel mirno, skoro ljubeznivo:

„Pametnejši odneha, — peljala se bova torej v kočiji, da ti ustrežem. Ali si zadovoljna, ljuba Marija?“

Kakor čarobna palica se je dotaknila ta opomba „pametnejši odneha“ in ljubeznivi, topli ton Hugonovih besed Marijinega srca. Krasna ženica je bila kakor spremenjena: prihitela je od piana k svojemumužu in preden se je zavedel, ga je objela in zaklicala:

„Ne, ne! Hugon, peljala se bova v koleslju — to se pravi v kočiji! Ah, ne, ne! V koleslju vendar — v kočiji hočem reči — pravzaprav v kole — ne! v koči — Moj Bog, niti ne vem, v čem si se hotel peljati, Hugon, in v čem sem se hotela peljati jaz! Ti si se vendar hotel peljati v kole — ne! v koč — koč —“

„Koč—koč—koč,“ je vdaril sedaj Hugon v srčen smeh in v tem srčnem smehu je poljubil svojo ženico. Potem pa je rekel: „No, pojasnim ti to. Najprej sem se hotel jaz peljati v kočiji in ti v koleslju, ker ni hotel nobeden odnehati. Potem si se zopet hotela peljati ti v kočiji in jaz v koleslju, ker ni hotel nobeden odnehati. V čem se hočeš peljati sedaj, ne vem: ali v koleslju ali v kočiji? Prosim, izberi si, Marija.“

„Ah, ne, ne, Hugon —“

„Prosim, Marija, izberi si, da ne bi slednjič začela zopet znova. Prosim, izberi si, kar ti je ljubše.“

„Hugon, prosim te, izberi si ti.“

„Marica: pametnejši odneha — odneha, sicer se to začne zopet od začetka.“

„No torej, dragi Hugon, peljiva se, — peljiva se —“

„No?“

„Ali se ne boš jezil, ljubi mož?“ je vprašala ženica s priliznjeno skrbjo.

„Ne, ne, Marica, kaj sem se že kdaj jezil?“

„No, torej se peljiva — v koleslju,“ je skoro zašepetala krasna ženica.

„Torej vendar po njenem,“ je zašepetalo nekaj v duhu Hugonu.

Glasno pa je rekel: „Slava bogu na višavah, da bo že konec. Torej v koleslju?“

„V koleslju, Hugon.“

„Torej ne v kočiji, ljubica?“

„Ne, Hugon. Toda če se hočeš morda peljati v koči —“

Hugon je hitro zaprl kočijo na ustnih svoje ženice z vročim poljubom, potem pa je rekel:

„A sedaj se požuri, ljubica. Zadnji čas je, res. Glej, več ko pol ure sva potrebovala, da sva prišla tja, odkoder sva bila pred pol ure odšla. In ko sva slednjič prišla čez pol ure tja, odkoder sva pred pol ure odšla, odideva šele odondot, kjer bi lahko bila že pred eno uro.“

„In po čegavi krivdi?“ je vprašala z nasmehom krasna ženica, ki je zopet stala pred visokim zrcalom.

„To se razume, da po moji,“ je odgovoril gospod soprog.

„Po tvoji?“

„Seveda.“

„Jaz sem tudi tako mislila.“

„Jaz tudi,“ se je nasmehnil Hugon.

Potem pa je odprl vrata in zaklical:

„Rezika!“

Rezika je prišla.

„Karol naj zapreže koleselj.“

„Prosim, je že zapreženo.“

„Kako to? Saj sem vendar prej ukazal, naj zapreže kočijo.“

„Oni ni več izpregal in zapregal, prosim.“

Nato je mladi par — hvala bogu — odšel.

Zamán.Povest Henrika Sienkiewicza. — Poslovenil Podravski.
(Dalje.)

Roditelja sta mu tudi stotero poplačevala njegovo ljubezen. Bil je to v resnici par v starosti že osivelih golobov, ki sta, živeč složno in srečno ljubila na vso moč drug drugega.

Sreča in mir sta prebivala v tej koči. Dogajajo se, toda zelo poredkoma slučaj, da naleti na takšna svetla mesta na zemlji, kakor na oaze v puščavi. „Starca“ sta imela rada drug drugega, hodila sta drug poleg drugega, imenovala se „sokol“ in „jagodica“ in kakšno veselje je torej nastalo, ko je sin dospel na praznike domov, tega noben jezik izpovedati, niti nobeno pero opisati ne more. Z Vasilkovičem je dospel tudi Karvovski. Starca sta ga ljubila in ga tudi razvajala, vsekako pa ni za nju to, kar je bil njuni Jakob, katerega sta preprosto imenovala „naš“.

Večkrat, ko sta se mladeniča, utrujena po vesdnevem diranju po puščavi, vrnila zvečer pozno na dom, sta se starca, odhajaje spat, pogovarjala potihoma o njima. Nekoč je Karvovski začul skozi priprte duri stranske sobe naslednji razgovor:

„Kaj zal mladenič je ta Karvovski!“ je dejal starec.

„Toda naš je istotako zal,“ mu je odgovorila starka.

„O, zalši je, zalši!“

Bil pa je ta „naš“ najsi grd, kakor pravimo, toda skozi očala ljubezni staršev

se jima je videl zalši od drugih mladeničev na svetu. Tako torej ne istinitost sama, marveč srce, s katerim pristopimo h kaki stvari, daje isti šele obliko in barvo.

Toda vrnimo se v Kijev in k našim znancem. Ni bilo nikako čudo, da pri takih gospodarjih, kakor sta bila Vasilkovič in Karvovski, je bilo njuno stanovanje, v katerem je bila tudi izborna peč, postalo ognjišče za mnoge izmed mladine. Zbiralo se je ondi tudi vseučiliščno razumnstvo, priredila se je neka vrsta literarnih večerov. Vsi, ki so samo čutili še kako pisateljsko žilo v sebi, so objavljali ondi svoje umotvore. Daljši jesenski večeri so se spremenili v prave literarne seje. Koliko vnetih misli so izpovedala mlada usta, bi bilo težavno naštet. Gospodarji, Švarc le malo časa, Gustav, a posebno še Avgustinovič, sta imela glavno besedo na takšnih zborih. Švarc je tudi poskušal svojo tvorno moč, toda ni mu šlo izpod rok; ni imel talenta. Skratka ni znal uporabljati, tvoriti, niti navijati lastnih misli na ono zlato nit domišljije, ki v žarkih mavrice okoplje vsako stvar, preden jo, ogreto in razsvetljeno vrže v svet, slično blesku v letni noči.

Zato pa je imel talent druge vrste. Sodil je zdravo in kar je še več — bistroumno. Ko je prečital lastni umotvor in ga začel reševati pred vsemi, pa je trajal veseli smeh do pozne noči. Tako je bilo tudi z drugimi; če se je rogal, pa so kar iskre letele od teh prvotnih plodov, položenih na oltar umetnosti. Znal je tako nastrojiti glas in izraz lica, v tok lastnih besed, da

če je hotel, pa je celo najbolj otožna stvar zbujala največji smeh. To mu je pridobilo veliko spoštovanja. Zlasti oni, kateri čuteči simpatije do meseca, so brenkali po svojih sentimentalnih strunah, so se ga bali kakor zlodja.

Vasilkovič je jedrnato opisoval svoje gozde in jezera. Karvovski je spustil med svet zdaj pa zdaj kako lirčno pesem, v kateri so rosa, solze in vzdihljaji govorili med seboj kakor ljudje. V ostalem tu ni šlo za razsodek, marveč za ljubezen vaškega pastirja do breze na polju, ki je po njegovi smrti „usahnila in zvenela“, kakor se je glasilo v tej otožni pesmi.

Bile so tam torej reči boljše in slabše; smešne so se pojavljale zelo pogostoma, toda časih se je dobilo tudi kaj boljšega, kar je bilo vredno poslušati, zlasti ker sta spretnost in kritika jeli polagoma kazati tupatam manjše ali večje zmožnosti.

Toda izmed vseh teh se je odlikoval zmerom Avgustinovič. Pripetilo se je večkrat, da je prišel, Bog mu odpusti, pijan; sešitke je imel prevlečene z maščobo in pomazane, popisane v največji naglici, toda kadar je začel čitati, pa si pozabil na vse, tako te je pridobil mahoma zase. Marsikateri se je poslužil rok in glave, dal, kar je imel najboljšega, napisal več ali manj dobro, toda vsakdanje. Ta primojduševac pa je pograbil kar na mestu pero, v sobi je bil trušč in glasen razgovor, toda navzlic temu so njemu pôle kar letele pod mizo izpod rok.

(Dalje prih.)

Edina slovenska kislá voda Tolstovrška slatina

je izbornó zdravilná in osvežujoča
namizná voda.

Slovenci, zahtevajte povsod Tolstovrško slatino.

Naroči se pri oskrbníštvu, pošta Guštanj
(Koroško) in pri založnikih kislíh vod.

V Narodni kavarni v Ljubljani
svira vsak dan

:: damska kapela ::

Vstopnina prosta. Za obilen obisk se
priporoča Fran Krapež.

Čudež ameríkanske industrije

izumljeno je novo

Adirno pero (Maxim)

s pisalno pripravó za črnilo in svinčnik.

Ta posebno duhovito sestavljen aparat služi za hitro in gotovo seštevanje in so njegove glavne prednosti ob najpreprostejši uporabi in brezhibnem funkcioniranju: na eni strani veliko razbremenjenje možgan, ker se celo pri zdržema večurnem delu z Maximom ne občuti nobeno živčno utrujenje, ki se sicer tako pogosto opaža; na drugi strani zanesljivost in velik prihranek na času. Cena enemu komadu z lahko umljivim natančnim navodilom K 10'60 po povzetju, ako se vpošlje denar naprej K 10.

Dobiva se pri glavnem zastopstvu Em. Erber,
Dunaj II./8., Ennsgasse št. 12. Iq.

Hotel Južni kolodvor.

Slavnemu p. n. občinstvu naznanjava,
da prevzameva s 1. majnikom t. l.

hotel in restavracijo Južni kolodvor
Kolodvorska ulica št. 43

radi neposredne bližine južnega kolodvora
priporoča posebno lepó opremljene sobe
za tujce. Postrežba točna in po zmernih
cenah. Izborna kuhinja in pristna štajerska
in kranjska vina.

Za obilen obisk se priporočata

August in Leopoldina Stelzer.

Priporoča se
:: slovenska trgovina ::
z modnim in manufakturnim blagom
J. N. ŠOŠTARIČ
MARIBOR, sedaj samo Glavni trg št. 19.

Slovensko brivnico
v Mariboru, Tegethofova ulica 22
priporočam vsemu slovenskemu občinstvu.
Z odličnim spoštovanjem
Juro Gredlič, brivec.

Zahtevajte povsod
ZVEZDNO TKANINO
z znamko „REPATA ZVEZDA“
ki je najboljše blago
== za obleke in perilo. ==
Naroča se pri tvrdki:
Podjetje zvezdnih tkanin „HERMES“
Br. Vokač v Ljubljani.

Pred vhodom
v Vintgar

18 okusno ::
: opremljenih
sob za tujce

Restavracija

Vedno sveže
: postrvi :

na BLEJSKI-DOBRAVI 3 minute od železniške postaje Dobrava ob Bohinjski progi

Champignoni

Dobro in ::
::: po ceni

ZZZZ
Zaradi ::::
: rodbinskih
razmer :::

na prodaj!

ZZZZ

Lekarnarja A. THIERRY-jev BALZAM.

Edino pristen z zeleno nuno kot varstveno znamko. Postavno zajamčeno. Vsaka potvoritev, ponarejanje in vsak prekup drugega balzama s prevartljivimi znamkami se kazensko-sodnijsko zasleduje in strogo kaznuje. Ta balzam je dobrega učinka pri vseh boleznih na dihalih, pri kašlju, bljuvanju, hripavosti, katarju v žrelu, bolečinah v prsih, boleznih na pljučih, posebno pri influenci, želodčnih boleznih, vnetju jeter in vranice, slabi prebavi, telesnemu zoporu, zobobolu in ustnih boleznih, trganju udov, opeklinah, pri izpuščajih itd. itd. 12/2 ali 6/1 ali ena velika posebna steklenica K 5.

Lekarnarja THIERRY-jevo edino pristno mazilo iz vrtnice

je zanesljivo zdravilo za rane, ščirjevce (ture), poškodbe, vnetja, abscese, odstrani vse nečiste v telo vrinile se reči in stori, da so bolesterne operacije nepotrebne. Zdravi tudi pri zastarelih ranah itd. Dve škatli staneta K 3'60.

Kupi se: Lekarna pri angelju varuhu,
Adolf Thierry v Pregradu pri Rogatcu.

Dobi se skoro v vseh lekarnah. Na debelo pa v medicinskih mirodilnicah.

R. DIEHL, veležganjarna, Celje

priporoča svojo veliko zalogo doma žgane
štajerske slivovke, tropinovca, brinovca,
borovničarja, vinskega žganja in domačega
:: :: :: :: konjaka. :: :: :: ::

B. Götzl, Ljubljana

:: Mestni trg št. 19. — Stari trg št. 8. ::

skladišče oblek domačega izdelka za gospode in dečke.
Velika izbira tu- in inozemskega blaga za obleke po meri.

Solidna postrežba.

Vedno nizke cene.

Delniška glavnica
5.000.000 kron.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Stritarjeva ulica šteč. 2

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Rezervni fond nad
610.000 kron.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/2 %.